

Els Jocs Florals d'enguany

El nostre col·laborador poètic KIKO, com que és home que sap fer romansos, sap també on jau el dimoni dins les trapaceries dels Jocs Florals. Per això, valent-se del fill d'un cosí germà del cunyat de la dida del nebot de la germana d'una minyona de casa d'un dels membres del Jurat floralesc, el nom del qual seria imperdonable indiscreció revelar, ha pogut obtenir l'original autèntic de les poesies premiades, abans de sofrir les modificacions introduïdes pel Jurat dels Jocs, a fi que poguessin ésser llegides en la gaia festa.

FLOR NATURAL

LA VARA DE FREIXE

Lema: DEFENSEM LA REPÚBLICA!

La donzella està malalta,
què tindrà, senyor Doctor?
—Rosa blanca en cada galta,
que és senyal del mal d'amor!

El vell galan la rondava
el vell galan tan corcat!
—Donzella, seràs esclava
en nom de la llibertat!

Viuràs entre reixa i reixa!
—Ai, qui et pogués deslliurar.
Mes hi ha una vara de freixe
que no para de brandar...

Ai, la vara que amenaça
amb un viu garrotejar,
senyal decrepit de raça
que ningú pot amagar!

Ai, donzella endogalada
cal cercar altre amador!
—El fatxenda no m'agrada:
fóra marit traïdor!

I vull ser jo sempre lliure;
i a ell, fer or, prou l'engreixa...
—Adéu, galan, deixam viure
lluny de la vara de freixe!

ROSA MATHEU DE GALLARDO.

ENGLANTINA

Aquest any no ha estat concedida l'Englantina. El Jurat estava indecís. No sabia si atorgar-la als senyors Figa i Llauneta, S. L., o bé al nostre il·lustre amic, el gran tribú, Roc Boronat. Els vots ja quasi es decantaven pels primers, quan hom s'adonà que ni els uns ni l'altre havien "tirat" als Jocs. I com que no hi havia temps material d'endegar una poesia patriòtica, la senyoreta Vernet-les-Bains va decidir que restés desert el premi. Ve't ací com aquest any l'Englantina ens ha sortit Sahara!

VIOLA D'OR

LA PAU DELS SILENCIS

Lema: VEU DE ROGALL.

(Fragment)

Escup tes paraules, insigne repúblic invicte,
no guardis silenci ni callis tes frases augustes,
el poble t'espera com una candela: Alexandre,
que serves la pau d'un silenci que fa esgarripança!
No callis, pels déus, no callis, xerra pels colzes!
Digues nicieses, braus esgarips al Gran Arquitecte;
que amb joia t'escolta el devot que n'espera ta vènia!
Aquell senyó Esteve que té tot l'amor al seu ventre,
que passa de renda i pensa en la fàbrica seva,
i funda per riure, bojot, un Club de Repúblics
Salve, o insigne, que guardes silenci aurífic;
que calla com pedra de marbre ta veu rogallada,
mentre el poble creient fa un gran clam i diu: PARLA!

DOMÈNEC PERRAMON.

ELS ACCÈSSITS

No és costum publicar les poesies premiades amb un vulgar accèssit, però nosaltres, que som gentils com en Casanovas a la bodega, trenquem el costum amb un cop d'estilogràfica i donem a la llum el treball inèdit del nostre fervent admirador i germà, el ciutadà Salvador Perarnau.

GOTES DE GASSOL

Lema: EPIGRAMES.

Combatrem amb l'espasa
i amb el punyall!
Fornal!

Som tan mascles dins de casa,
i no ens manca el capital:
Fornal!

El poble que n'és d'esquerra
avui és poble oficial:
Fornal!

I l'Avi que bé vegeta
és home sentimental,
Fornal!

I a la Casa del Canonges
no sols hi viu l'Ideal;
Fornal!

Que hi viu el cap de l'Esquerra
que és un cap presidencial!
Fornal!

Tot sigui per Catalunya
i la nostra bacanal,
Fornal!

I l'Esquerra que ja impera
amb un esperit laical;
Fornal!

Farà nova nostra terra
com una cosa fatal:
Fornal!

I si l'Oda continuo
caldrà avisà el menescal,
Fornal!

Que el meu cap amb tant que pensa
ja no té suc cerebral:
Fornal! Fornal! i Refornal!!!!

SALVADOR PERARNAU.

Per la transcripció i comentaris,

KIKO.